

tilstrækkelig Anledning til at fjerne sig saa langt fra den foreliggende Gjenstand.

Ordføreren for 2den Afdeling (Berg): Jeg vil kun sige den meget ærede Formand, at, om jeg maa gjøre opmærksom paa Noget, vil jeg nævne, hvorledes det ærede Medlem sluttede sine Ytringer. Han sluttede med

Den midlertidige Formand (Krabbe): Den ærede Ordfører behøver det ikke. Jeg har hørt det med Opmærksomhed, og jeg indrømmer, at der var givet den ærede Ordfører nogen Anledning; men man skal ikke benytte enhver saadan Anledning, og den ærede Ordfører, der nu har havt Leilighed til at benytte den, vil uden Tvivl i Erkjendelsen af det Nigtige i, hvad jeg har tilladt mig at sige, holde sig nærmere til Sagen.

Ordføreren for 2den Afdeling (Berg): Jeg skal holde mig til, hvad der er fremført under Sagen og om Sagens almindelige Del. Det ærede Medlem ytrede dernæst, at jeg i mine almindelige Betragtninger var gaaet ud fra, at disse Klager vare begrundede; det er et feilt Udgangspunkt; jeg har sagt: Om disse Klager veed jeg ikke Noget, jeg ønsker, at disse Klager maa blive undersøgte. Men jeg har udtalt mig om Klagerne i Almindelighed, ikke blot de foreliggende fra de 8 Kredse eller forskjellige Kredse, men om de Klager, vi kjende fra mangfoldige andre Kredse, som ikke skriftlig ere komne til os, over, at der denne Gang er fremtraadt en Bestræbelse, som kunde synes sat i System af visse bestemte Folk i vort Fædreland, og som, hvis den ikke i Tide blev imødegaaet, kunde have slette Følger for vort Samfund. Saaledes har jeg taget det, og jeg har tilvisse taget det inden for en saadan Begrænsning, at enhver fornuftig og liberal Agitation og Paavirkning af Folks Overbevisning ved alle mulige lovlige Midler kan holdes indenfor den Grændse, jeg afstikker. — Naar den ærede Taler fra Kjærteminde (N. Andersen) vilde mene, at jeg havde talt Noget som helst mod, at der mulig var foregaaet et Omflag eller deslige, tager han fuldstændig Feil heri. Jeg har fremhævet angaaende de Forhold, at jeg finder det saare naturligt, om der ved sidste Valg var foregaaet noget Omflag, thi, naar den ene Side i Politiken ikke hævder den givne Seir, maa den anden Side faae Seirens Frugter. Seiren skal være et Steb. De Forhold . . .

Den midlertidige Formand (Krabbe): Den ærede Ordfører fjerner sig nu noget fra Sagens Gjenstand. Spørgsmaalet om den almindelige Politik, som ærede Medlemmer følge under deres Deltagelse i det offentlige Liv, ligger jo ganske udenfor Spørgsmaalet om Anerkjendelsen af dette Valg.

Ordføreren for 2den Afdeling (Berg): Hvis den ærede Formand havde hørt den sidste Sætning, vilde han have sagt, at det var i den fuldstændigste Sammenhæng med, hvad der ligger for. Hvad der ligger for her, hvad der er Principet i denne Sag, er ikke, om der er blevet valgt en Venstremand eller en Højremand i Saxkjøbing, om der er Fremgang eller Tilbagegang for det ene eller det andet politiske Parti, men Spørgsmaalet er: Ved hvilke Midler er dette Resultat fremkommet? Det vil jeg have det ærede Medlem for Kjærteminde til at anerkjende, at det kun er det, hvortom der er Spørgsmaal. Naar den ærede Taler fra Maribo (Lund) glædede sig over, at der ikke var fremkommet Klager fra hans Kreds, skal jeg udtale, at for mig er der fremkommet Meddelelser af en lignende Bestaffenhed som dem, der fremkom fra Nabokredsen, om Forholdene i hans Valgkreds. Naar han sølte sig saa tiltalt af denne Arbejderoverbevisning, som han fremstillede for os, fra Lovet i Maribo, saa vil jeg sige, at det affrækker Ingen. Der er mange saadanne Arbejdere. Det var en ren, smuk Højretale, som vi have hørt saa tidt, som mange Arbejdere ogsaa kunne udenad, saa det kan ikke være nogen Overræffelse for os. Men naar det ærede Medlem mente at trænge til mere Sindsro og erklærede, at han har sølt det ved at oververe disse Forhandlinger, saa vil jeg ønske ham, at han med det Første erhverver sig denne større Sindsro. Thi den Maade, hvorpaa i disse jævne, simple, foreliggende Sager hans Venner, for ikke at sige han selv, ere optraadte her i Thinget, den Tone, de have anslaaet, giver en Forventning om, at man ønsker en vis Bevægelse kastet ind i Forhandlingerne her, som jeg lige saa lidt som det ærede Medlem ønsker. Thi de Spørgsmaal, som her foreligge, have været af en ganske simpel Natur. Der er fra vor Side et Ønske om, at Thinget i Almindelighed kom til at skjøne, forinden det dømte, lige som nu her, og det har det ærede Medlems Venner, som ellers ho' de af, at man ikke skal være Niffeduffer, men Mænd, der danne sig en selvstændig Overbevisning og følge den, ikke syntes om, men de have villet dømme uden Undersøgelse. Derfor skal de ærede Medlem, da han sølte sig bevæget af disse Forhandlinger, have raadet sine Venner til at tage denne Sag ganske rolig og ladet os være fri for alle disse lange Forhandlinger og ladet det gaa til Udvalg og maaste ganske fredelig ende det Hele. Det tror jeg, de ærede Medlemmer hellere skulde have gjort end at reise dette store Numer ud af Spørgsmaalet paa dette Tidspunkt. Naar ellers det ærede Medlem mente, at det var en Anklage mod den almindelige Valgret, at disse Klager over Misbrug vare fremkomne, da siger jeg, ja, saa er det ogsaa en Anklage mod den almindelige Valgret, at vi overhoved have optaget i Straffeloven Straffelud mod dem, der